

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2022

910/2022

Verohallinnon päätös

verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2023

Verohallinto on tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä 73 §:n 1 momentti ja 75 §:n 2 momentti ovat laissa 504/2010 ja sellaisena kuin niistä 73 §:n 2 momentti on laissa 1246/2013, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2023 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työntekemispaikalle myös silloin, jos:

- 1) työntekemispaikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;
- 2) työskentely on tilapäistä tuloverolain 72 a §:ssä tarkoitetulla tavalla;
- 3) työntekemispaikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja
- 4) verovelvollinen on työntekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työntekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	53 senttiä kilometriltä, jota korotetaan – 9 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä – 14 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä – 27 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä – 4 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri – 4 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa – 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	93 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	135 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	129 senttiä kilometriltä
mönkijä	121 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	41 senttiä kilometriltä
mopo	22 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	13 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 4 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat käyttövoimakulut, hänelle korvattavien käyttövoimakulujen enimmäismäärä on 14 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työtekemispaiikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työtekemispaiikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	22
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	48
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
– vähintään 2 tunnilla	22
– yli 6 tunnilla	48

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	55
Alankomaat	80
Albania	71
Algeria	74
Andorra	59
Angola	73
Antigua ja Barbuda	95
Arabiemiirikunnat	84
Argentiina	45
Armenia	62
Aruba	74
Australia	77
Azerbaidžan	68
Azorit	67
Bahama	92
Bahrain	86
Bangladesh	68
Barbados	90
Belgia	74

Belize	54
Benin	45
Bermuda	94
Bhutan	52
Bolivia	49
Bosnia ja Hertsegovina	52
Botswana	46
Brasilia	77
Britannia	73
Lontoo ja Edinburgh	77
Brunei	46
Bulgaria	59
Burkina Faso	40
Burundi	54
Chile	55
Cookinsaaret	69
Costa Rica	60
Curaçao	60
Djibouti	85
Dominica	64
Dominikaaninen tasavalta	58
Ecuador	65
Egypti	73
El Salvador	59
Eritrea	95
Espanja	72
Eswatini	41
Etelä-Afrikka	55
Etelä-Sudan	119
Etiopia	43
Fidži	56
Filippiinit	70
Färsaaret	60
Gabon	88
Gambia	50
Georgia	48
Ghana	41

910/2022

Grenada	76
Grönlanti	61
Guadeloupe	51
Guatemala	78
Guinea	82
Guinea-Bissau	38
Guyana	53
Haiti	55
Honduras	59
Indonesia	61
Intia	64
Irak	65
Iran	122
Irlanti	73
Islanti	89
Israel	100
Italia	72
Itä-Timor	51
Itävalta	75
Jamaika	64
Japani	70
Jemen	122
Jordania	96
Kambodža	72
Kamerun	55
Kanada	86
Kanarian saaret	70
Kap Verde	44
Kazakstan	51
Kenia	85
Keski-Afrikan tasavalta	96
Kiina	82
Hongkong	92
Kirgisia	42
Kolumbia	55
Komorit	38
Kongo (Kongo-Brazzaville)	62

Kongon demokraattinen tasavalta (Kongo-Kinshasa)	50
Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea)	75
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	85
Kosovo	52
Kreikka	66
Kroatia	65
Kuuba	52
Kuwait	86
Kypros	63
Laos	35
Latvia	69
Lesotho	37
Libanon	122
Liberia	71
Libya	53
Liechtenstein	77
Liettua	68
Luxemburg	74
Madagaskar	46
Madeira	66
Malawi	69
Malediivit	71
Malesia	54
Mali	43
Malta	67
Marokko	69
Marshallinsaaret	67
Martinique	54
Mauritania	53
Mauritius	53
Meksiko	71
Mikronesia	60
Moldova	64
Monaco	92
Mongolia	44
Montenegro	61

Mosambik	55
Myanmar (Burma)	61
Namibia	40
Neitsytsaaret (USA)	66
Nepal	53
Nicaragua	51
Niger	49
Nigeria	81
Norja	76
Norsunluurannikko	77
Oman	79
Pakistan	31
Palau	94
Palestiinalaisalue	86
Panama	65
Papua-Uusi-Guinea	79
Paraguay	39
Peru	51
Pohjois-Makedonia	56
Portugali	68
Puerto Rico	72
Puola	64
Qatar	81
Ranska	74
Romania	62
Ruanda	40
Ruotsi	66
Saint Kitts ja Nevis	70
Saint Lucia	86
Saint Vincent ja Grenadiinit	86
Saksa	71
Salomonsaaret	63
Sambia	70
Samoa	60
San Marino	62
São Tomé ja Príncipe	101
Saudi-Arabia	83

Senegal	55
Serbia	66
Seychellit	93
Sierra Leone	53
Singapore	79
Slovakia	73
Slovenia	68
Somalia	87
Sri Lanka	34
Sudan	50
Suriname	74
Sveitsi	91
Syyria	98
Tadžikistan	39
Taiwan	73
Tansania	59
Tanska	77
Thaimaa	65
Togo	54
Tonga	59
Trinidad ja Tobago	84
Tšad	56
Tšekki	82
Tunisia	59
Turkki	38
Istanbul	39
Turkmenistan	92
Uganda	50
Ukraina	62
Unkari	56
Uruguay	56
Uusi-Seelanti	75
Uzbekistan	35
Valko-Venäjä	66
Vanuatu	70
Venezuela	100
Venäjä	69

Moskova	85
Pietari	78
Vietnam	74
Viro	72
Yhdysvallat	92
New York, Los Angeles, Washington	100
Zimbabwe	75
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	53

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä olleen kahta ilmaista ateriala.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 12 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 24 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteiden mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00–07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 15 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2023. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2023.

Helsingissä 16.11.2022

Pääjohtaja Markku Heikura

Johtava asiantuntija Mia Keskinen